

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

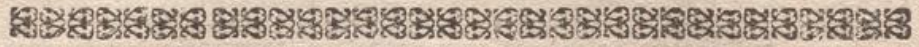
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 6. & 7. lib. 1. Regum, in quibus describitur
Consulatio Philistinorum de restitutione Arcæ. Israëliitarum pœnitentia &
adhortatio Samuelis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

quam emoriturum, & bona fortunæ mures sinistrorum casuum rudent. Ut taceam æternas, quas Deus tibi reservat in altero sæculo plagas.

FASCICULUS XXXVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 6. & 7. lib. 1. Regum, in quibus describitur Consultatio Philistinorum de restitutione Arca. Israëlitarum pœnitentia & adhortatio Samuelis.

N. 243. Considera I. **P**hilistæos propter Arcæ præsentiam horrendis cladi-
bûs attritos, eandem Israëlitis reddituros, consilium
instituisse, dicentes cap. 6. v. 4. *Quid est, quod pro delicto reddere debemus illis? ubi tandem unanimi voce votoque conclusum: juxta numerum Provinciarum Philistinorum quinque Anos aureos facietis & quinque mures aureos &c.* Statutum hoc illicò in opus redacturi tales bestias præstantissimo adjunxerè thesauro, in curru vehendo. Quod verò in hac Historia admirationem provocat, est hoc vel maximè: quòd sacer textus scripturæ talium animalium mentionem faciens, ea nominet versu 8. *vasa aurea*: quâ ratione enim deformes vilissimique mures tam pretiosa vocentur vasa? S. Greg. M. sensum moralem hîc secutus, per abjectissima hæc insecta intelligi asserit *peccata nostra*, quæ dum per veram & sinceram confessionem clavis Ecclesiæ subjicimus, auri naturam excellentiamque mirâ metamorphosi induunt. Atque hinc Propheta regius conscientiam hominis, per confessionem purgatam sub ornatissimæ Reginæ habitu & figura nobis repræsentat Psal. 44. Ille publicanorum Coriphæus, Zachæus nomine, vix sua confitendò detexerat peccata, illicò domum suam in Sanctuarium mutavit, supremo Cœlitum hospite dignum, audiens; *hodie in domo tua oportet me manere*, Eâ ipsâ die, quâ Disinas
infa-

infamis ille latro exclamavit: *nos digna factis recipimus &c.* turpissimum crucis patibulum splendidissimo permutavit Paradiso. Inter omnes Patriarchæ Jacobi filios unicus Judas regale solium obtinuit promeritus etiam, quod ex ejus stirpe carnem humanam divinum assumpserit verbum quæris unde hæc ei prærogativa? aliam hujus causam sanè non invenes, nisi sinceram delicti confessionem, nam Chaldaea legit: *Juda tu confessus es, & non erubisti, in te confitebuntur fratres tui &c.* ingeniosè advertit Galfridus Auctor antiquus, miserandam illius hominis sortem, qui ad regales Nuptias ingressus in veste non nuptiali comparuit, eaque de negligentia reprehensus à Rege obmutuit Matth. 22. quare ad tenebras exteriores damnatus serò forsan dolore suam damnavit audaciam. Quærit hîc præfatus Auctor: cur tam severum expertus sit Judicem ob culpam, quæ videatur tam levis? enim verò si vestitu vulgari gravem commisisset culpam, tunc eum non amplius *amicum*, sed inimicum vocasset, Subesse ergò aliam causam tam rigorosæ sententiæ, à Rege in hunc hospitem latæ, quam se reperisse putat, dum perpendit verba Evangelii: *At ille obmutuit.* Id est: illò instanti, quò reprehensus siluit, dixit Rex ministris: *ligatis manibus & pedibus mittite eum in tenebras exteriores &c.* in hoc ergò se reum damnationis effecit, quòd siluit, qui culpam suam humili ore confessus, inter primos regalis mensæ hospites fuisset adlectus.

Audiantur pro coronide pulcherrima verba S. Petri Dam. Serm. 1. de Dedicat. dicentis: *Hæc*, nempe humilis sinceraque peccatorum confessio, est via communis ad Deum, fons tam justis quam peccatoribus patens, puteus, qui criminum abundantiam abundantiore liquore detergit: primam reddit Innocentiæ stolam, & fugitivum filium in paternos revocat amplexus. Ex hoc fonte felices Apostoli lacryma profluxerunt, in hoc peccatriciæ semina demonia sunt submersa, per hunc adulter & homicida David Spiritu principali legitur confirmatus, in hoc felix ille Latro voluptatus est, qui brevi fonte crucis de patibulo ad Regnum, de supplicio in Paradisum translatus est &c. Quare ò Christiane Lector! ut & mures peccatorum tuorum mutantur in vasa aurea, Deo gratissima; hinc ocius ad Levitas Ecclesiæ directâ viâ te confer, reclusis prius vitulis verecundiæ & humani respectûs, ne post tergum tuum clamantes, tibi impedimento sint. Hòc officio perfunctus, summo cum gaudio aspicias Arcam, in qua servatur Manna cæleste, nullum inde cum Bethsamitis damnum passurus.

Considera 2. Israëlitas sua peccata, quibus Deum graviter offenderant, N.244.

derant, dignâ Pœnitentiâ deleturos teste S. Scripturâ cap. 7. v. 6. effudisse aquam in conspectu Domini, & jejunasse. Hæc autem Cereonia meritò ansam præbet curiosæ quæstioni: quænam videlicet inter aquæ effusionem & jejunium, detur proportio? sed & facilis huic quæstioni est responsio, in hoc sita: quòd sicut aqua corporis affusa, maculas ejus aufert, ita jejunium animæ sordes depurget. Hinc asserit Tertul. advers. Phys. cap. 7. *deliquerat Israël, sed in aquatione congregatus est: ita statim jejunium delictum diluit &c.* Apostolus Paulus Neophytos Collossenses admonet: ut exeuntes veterem hominem cum actibus peccato obnoxiiis, novum induerent cap. 3. v. 9. ait: *exspoliantes vos veterem hominem &c.* Verum si quaratur, quò modò exuendus sit homo ille antiquus, peccatorum sordibus conspurcatus? reponit nomine Apostoli S. Cyrillus Jerosolym. catechesi 3. *quilibet serpens in angustum locum intrans deponit senectutem, & vetustatem per extensionem exiit, corporeque denudò totò renovatur: sic & tu intra per angustam portam, affligens te ipsum per jejunium, expelle tuam perditionem, exue veterem hominem cum actibus suis, & dic illud, quod in Cantico: exspoliavi me tunica meâ, quomodo induar illa? S. Chrysologus pulchram similitudinem desumens ab agricultura, ista omnia confirmat, dum ait serm. 41. jejunium evellit vitia, eradicat crimina, ad fructus bonos agrum parat mentis & corporis. Prodigus ille filius totam parentis sui domum ad iracundiam & vindictam commoverat, quando auditus est in hæc Verba erumpere: *Pater! da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit Lucæ 15.* & acceptis pecuniis tam nefarie, & turpiter abusus, illorum animalium induit naturam, quorum postea pastorem agere coactus est. Quid autem facti tandem pœnitens factus apprehendit, ut in gratiam offensi rediret parentis? *en! cepit egere, & fame affici maximâ, quâ stimulante repetiit paternam domum, & in genua provolutus stolam primam obtinuit.* Quare ô Christiane! si instar Israelitarum cupis per veram pœnitentiam redire ad Deum, toties à te offensum, tunc juxta Samuelis monitum v. 3. *cit. capitis aufer Deos alienos de medio tui.* Non quidem Baalim & Astaroths, sed Cererem & Bacchum, & per discretam abstinentiam prepara cor tuum Domino. Afficies strage maximâ Philistæos, vitia videlicet, quibus hæctenus es impugnatus, & victus: non aulura imposterum venire in terminos corporis & animæ tuæ, erisque Rector appetituum tuorum instar Samuelis respectu Hebræorum, cunctis diebus vitæ tuæ,*

Doctri-